

faring, vil han i Almindelighed kunnte store Forhaabninger til det Resultat, han kan udbringe deraf; men det vil meget snart vise sig, at Resultatet ikke svarer til de Forventninger, han har næret, og han vil snart endog saa see sig indvilket i økonomiske Vanfæligheder og Forviklinger, der ville virke thingende paa hans Sjæl og paa hans hele Virksomhed. Hvis der er Noget i Alt, hvad der er sagt og skrevet om, at mange Præster ved at blive ansatte paa Landet blive rusticerede, saa ligger det fornemmelig derti, at de have arbeidet under Tryk af økonomiske Vanfæligheder. Der er Intet, der nedtrykker Sindet mere end dette, og jeg tillægger Præstegaardsavlingernes Omfang en stor Andeel i Skylden herfor. Jeg maa altsaa som en anden Betingelse for at kunne gaae ind paa Lovudkastet stille den Fordring, at Præstegaardsavlingerne indskrænkes saa meget som muligt, og at det skeer saa hurtig, som det efter Omstændighederne kan see.

Det vil saaledes sees, at det mere er, hvad der ikke findes i Loven, end hvad der findes i den, som gjør mig til en Modstander af samme. Hvad det angaaer, som findes derti, maatte jeg kunne, at jeg i de Betegnelser for Embedernes Størrelser, som her foreligge, kunde finde Noget, der gav en tydeligere Forestilling om det virkelige Forhold. Det maa være iøinefaldende for ethvert af de ærede Medlemmer, der have seet paa Lovudkastet, at alle Embederne ville under de nærværende Tidsforhold være noget — og det endda ikke saa ubetydelig — større, end de her ere angivne; det ligger i den Beregningsmaade, som den ærede Minister har fulgt, og hvis Resultater foreligge os. Det kan man altsaa bestemt see. Men der er Andet, der er taget med i Beregningen, som ikke foreligger saa tydelig, og som har bevirket, at Embeder ere opførte under samme Klasse, der ere af en ganske betydelig forskjellig Størrelse; det er Indtægtsdelen af om Embederne tidligere væsentlig have havt deres Indtægt af Tjenderne eller af Avlingerne, tilligemed den forskjelligge Velggenhed, som her httres sig. Jeg skal tillade mig at anføre et Exempel paa, hvorledes et enkelt Embede fremtræder med en Indtægt, som er meget langt fra at svare til den virkelige; det er Høiethaastrup i Sjællands Stift;

det opgives efter Gjennemsnittet af 5 Aar med Tillæg af midlertidige Byrder til 5,225 Rb., med Fradrag af Tjender vil det Tilbageblivende udgjøre 1770 Rb.; nedsat med $\frac{1}{5}$ bliver det 1416 Rb.; for at bringe det op til et Embede paa 1800 Rb. nominel Værdi, maa der tillægges 384 Rb. Forholdene ved dette Embede ere imidlertid saaledes, at, efterat Tjenden er fradraget Kaldet, er der tilbage 180 Tdr. Land meget gode Jorder. Jeg troer ikke at overbringe, naar jeg paastaer, at disse 180 Tdr. Land, der ligge saa nær ved Kjøbenhavn, ville kunne bortforpagtes til en aarlig Afgift af 15 Rb. pr. Td. Land, maaskee endog saa med Tillæg af Skatter og Byrder; det bliver altsaa 2700 Rb.; lægges dertil Offer og Accidenter, som ere opførte til 316 Rb., faae vi over 3,000 Rb., og lægges hertil de 384 Rb., som udbetales Embedet af Lønningefonden; og som ikke betales med 384 Rigsdaler, men med Korn efter Capitelstarten, altsaa paa en Maade, der ogsaa bliver indbringende for Embedet, saa vil Embedet naae rimelignvis 3,500 Rb.; men ialtsald mellem 3,000 og 3,500 Rb. Det forekommer mig dog, at naar et Embede er opført med en Indtægt af 1,800 Rb., og det i Virkeligheden indbringer mellem 3,000 og 3,500 Rb., saa er den Forskjel temmelig stor. Jeg kunde anføre et andet specielt Exempel fra en Egn, hvor jeg har været kendt ialtsald tidligere, som et Bevis paa, hvorledes man ved en forskjellig Opfattelse af Forholdene og ved de forskjellige Principer, hvorefter de vedkommende Geistlige have affattet deres Indberegninger om deres Embeders Størrelse, er kommen til et forunderligt Resultat. Det er Kalløv Sogn, der er anført efter 5 Aars Gjennemsnits Indtægt til en Sum af 2,375 Rb., og Nørby Sogn, der er opført til 3,390 Rb., medens det er nok som bekendt, at Kalløv er betydelig større end Nørby, hvilket bestrykes derved, at den nærværende Præst i Kalløv tidligere var i Nørby og foretog denne Flytning, formodentlig dog fordi han anslog Kalløv Sogns Indtægter høiere end Nørby Sogns. Der kan anføres flere saadanne Exempler paa Unstægtighed — saaledes maa det idetmindste fremtræde for den Mindviende — og jeg troer i det Hele taget, at det, der foreligger, er en for lidet paalidelig